

خودنمایی با اخلاق

استفادهٔ بجا و نابجا از سخن اخلاقی

جاستین تسی و برندن وارمکه
ترجمهٔ نسیم حسینی

GRANDSTANDING
THE USE AND ABUSE
OF MORAL TALK

خودنمایی با اخلاق

استفادهٔ بجا و نابجا
از سخن اخلاقی

سرشناسه: تسی، جاستین
Tosi, Justin

عنوان و نام پدیدآور: خودنمایی با اخلاق:
استفادهٔ بجا و نابجا از سخن اخلاقی
جاستین تسی، برندن وارمکه؛

ترجمهٔ نسیم حسینی؛
ویراستار: مرضیه اکبریور.
مشخصات نشر: تهران،

ترجمان علوم انسانی، ۱۴۰۲.

مشخصات ظاهری: ۱۹۹ ص.

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۵۷۳۴-۳۰-۲

رده بندی کنگره: ۵/۸/۱۴BJ

رده بندی دیویی: ۱۷۰

شماره کتابشناسی ملی: ۹۱۱۹۶۴۱

این اثر ترجمه‌ای است از:

Grandstanding

The Use and Abuse of Moral Talk

Justin Tosi, Brandon Warmke

Oxford University Press, 2020

نویسندگان: جاستین تسی،

برندن وارمکه

مترجم: نسیم حسینی

ناشر: ترجمان

ویراستار: مرضیه اکبریور

نمونه خوان: لیلا دریکوند

طراح جلد: استودیو دیزاین کارنو

صفحه آرا: معصومه کریمی

بنا: زیتون

نوبت چاپ: اول، ۱۴۰۳

شمارهٔ نسخه: ۱۰۰۰

پست الکترونیکی:

tarjoman.nashr@gmail.com

فروشگاه اینترنتی:

www.tarjomaan.shop

حقوق چاپ و نشر در تمام قالب‌ها اعم از

کاغذی، الکترونیکی و صوتی انحصاراً برای

انتشارات ترجمان علوم انسانی محفوظ است.

این کتاب با کاغذ حمایتی منتشر شده است.

برندن وارمکه

استاد فلسفه در دانشگاه ایالتی بولینگ گرین است. او در حوزه‌های فلسفه اخلاق، روان‌شناسی اخلاق و فلسفه سیاسی و اجتماعی پژوهش می‌کند و در نشریاتی نظیر آتلانتیک، وُکس و هافینگتن پُست مطلب می‌نویسد.

جاستین تُسی

استاد فلسفه در دانشگاه تگزاس تک است و در حوزه فلسفه سیاسی و اجتماعی پژوهش می‌کند.

Los Angeles Review of Books

کتاب تُسی و وارمکه نه تنها هیبت خودنمایی را توضیح می‌دهد، بلکه استدلال محکمی علیه آن ارائه می‌کند و راهنمایی روشن برای مقابله با سوء استفاده از سخن اخلاقی در اختیار ما می‌گذارد.

The Times Literary Supplement

خودنمایی با اخلاق کتابی ارزشمند و متناسب شرایط کنونی است. نویسندگان شرحی خواندنی و دقیق از آسیب‌های مهم اخلاقی معاصر ارائه می‌دهند؛ آن‌ها علاوه بر استدلال به سود ادعای خود، با فروتنی، نقدها را نیز مطرح می‌کنند.

LA
RB

TLS

فهرست

- ۹ | پیشگفتار | ◆
- ۱۳ | [۱] سخن گفتن از اخلاق، جادو نمی‌کند | ◆
- ۲۷ | [۲] خودنمایی با اخلاق چیست؟ | ◆
- ۵۷ | [۳] خودنمایی: راهنمای مسلمانان | ◆
- ۸۱ | [۴] هزینه‌های اجتماعی خودنمایی | ◆
- ۱۱۱ | [۵] خودنمایی و احترام | ◆
- ۱۳۳ | [۶] فضیلت‌مندان هم خودنمایی می‌کنند | ◆
- ۱۵۱ | [۷] سیاست؛ نمایش باشکوه اخلاق | ◆
- ۱۷۹ | [۸] با خودنمایی چه باید کرد؟ | ◆
- ۲۰۰ | سپاسگزاری، پی‌نوشت‌ها، کتابنامه و نمایه | ◆

پیشگفتار

بسیاری از ما از حرف‌هایی که مردم این طرف و آن طرف درباره اخلاق و سیاست می‌زنند آشفته‌خاطر می‌شویم. به گمان ما، بیشتر افراد حس می‌کنند که یک جای کار در این بحث‌ها می‌لنگد. آنها جز اشاره به نمونه‌های فراوان هتاک‌های افراط‌گونه، پیش‌داوری‌های عجولانه و بدرفتاری‌های بی‌گانه‌ناری نمی‌شود کرد و اصل مشکل را نمی‌شود توضیح داد. این کتاب برای بدرفتاران، در گفتار عمومی اخلاقی علت مهمی یافته است. وضعیت بسیار بد این گفتمان تا حد زیادی به سبب سوءاستفاده آدم‌ها از اخلاق برای خودنمایی است. در واقع، افراد برای ارتقاء، به خود به سخن‌گفتن از اخلاق روی می‌آورند. اشتباه برداشت نکنید. ما معتقدیم سخن‌گفتن از اخلاق کار خوبی است. آدم‌ها باید بتوانند راجع به عدالت، آزادی، برابری، و درستکاری صحبت کنند. اما لازم است این کار را طوری انجام دهند که برای همه خوب باشد، نه اینکه تنها خودشان را خوب جلوه دهد. ولی خودنماها راه دوم را بیشتر می‌پسندند.

این نوع خودنمایی به هیچ دیدگاه سیاسی خاصی ربط ندارد. آدم‌ها با هر دیدگاهی مجاز و موظف‌اند که خودنمایی را یک صدا با هم محکوم کنند. خودنمایی پدیده‌ای حزبی و گروهی نیست؛ پدیده‌ای انسانی است. اگر با خودتان روراست باشید، حتماً چندباری را به یاد می‌آورید که حداقل هوس خودنمایی به سرتان افتاده باشد (ما که خوب یادمان است). شخصی که زمانی از شرکت‌کنندگان پرشور جنگ‌های فرهنگی در فضای مجازی بوده، اخیراً، درباره سابقه‌اش در خودنمایی گفته است:

هر بار کسی را نژادپرست یا جنسیت‌گرا خطاب می‌کردم، با حمله کلی آدم مواجه می‌شدم. این حمله‌ها دوباره با ستاره‌ها، قلب‌ها و لایک‌هایی که ملاک اعتبارسنجی در رسانه‌های اجتماعی‌اند تأیید و تقویت می‌شدند.

این اعتراف او هم تکان دهنده و هم غریب است. چرا در چنین مناسکی شرکت می‌کنیم؟ چرا برایمان مهم است که سخن‌گفتنمان از اخلاق به نحوی تأیید آدم‌ها را جلب کند، آن هم آدم‌هایی که با خیلی‌هایشان به ندرت تعامل داریم؟ چرا برای جلب تأییدشان حاضریم با اتوبوس از روی آدم‌ها رد شویم؟

این کتاب حاصل تلاش ماست برای آنکه از خودنمایی تعریف روشنی ارائه دهیم و آموخته‌های پنج سال اخیرمان را با شما در میان بگذاریم. ما، با بهره‌گیری از شواهد به دست آمده در علوم اجتماعی و رفتاری، توضیح می‌دهیم که چرا افراد خودنمایی می‌کنند و چرا خودنمایی چنین صورت‌هایی به خود می‌گیرد. با استفاده از ابزارهای فلسفه اخلاق خواهیم گفت که، بر اساس سه نظریه اصلی اخلاق، خودنمایی مشکلی اخلاقی است. چرا که تبعات بدی دارد؛ نوعی بی‌احترامی به دیگران است؛ و فضیلت‌مندانه نیست. در نهایت با بررسی از کمی علم و کمی فلسفه، خواهیم گفت که چرا خودنمایی در سیاست مشکل ساز است، و برای اصلاح گفتمان اخلاقی چه باید کرد.

حتماً بعضی خوانندگان متوجه شده‌اند که به اینترنت و رسانه‌های اجتماعی هم اشاره‌ای کرده‌ایم. این مضمون در کتاب جاری است. اما موضوع کتاب رسانه‌های اجتماعی نیست. این کتاب درباره سخن‌گفتن از اخلاق است. خودنمایی با اخلاق پدیده تازه‌ای نیست، و با ظهور اینترنت به وجود نیامده است. اما خوشمان بیاید یا نه، این روزها بیشتر بحث‌های عمومی اخلاقی و سیاسی در اینترنت می‌گیرند، جایی که در آن یافتن مخاطبی که بتوانید خوبی‌هایتان را نشان دهید از همیشه آسان‌تر شده است. اگر از اشاره به رسانه‌های اجتماعی کلافه می‌شوید، مختارید؛ می‌توانید رسانه‌های جدید که هنوز هم، مثل رومی‌ها، می‌توانیم دشمنان کارتاژ را در میدان عمومی شهر پیدا کنیم، یا برای شناختن کسانی که بیش از همه به ارزش‌های عصر روشنگری متعهدند در سالن‌های اجتماعات شهر جمع شویم. روان و رفتار هر دو یکی هستند. درست است که خودنمایی در هر بستری شکل و شمایل متفاوتی به خود می‌گیرد، اما مدت‌هاست که با ماست، و حتی اگر سروکارتان هرگز به رایانه نیفتاده باشد، باز هم متوجه منظورمان از خودنمایی می‌شوید.

اما از سویی هم معتقدیم از آنجاکه سخن گفتن از اخلاق امروزه بیشتر در محیط آنلاین صورت می‌گیرد، تفاوت‌هایی با گذشته دارد. چرا؟ نمی‌خواهیم درباره‌ی ظهور فناوری جدید و افول پرشتاب تمدن داستان‌سرایی کنیم، اما ابزارهای ارتباطی ما احتمالاً بر بعضی ویژگی‌های بحث‌هایمان اثرگذار بوده است. حالا راحت‌تر از هر زمان دیگری می‌توانید برای تک‌تک باورهای خود مخاطبی بیابید و پیامتان را منتشر کنید. صدها میلیون نفر از مردم بستری پیدا کرده‌اند تا با صدها، هزاران، یا حتی میلیون‌ها نفر دیگر مستقیماً صحبت کنند. به همین دلیل، رقابت برای جلب توجه دیگران نیز داغ‌تر از همیشه شده است. برای دیده شدن، گاهی مجبور می‌شوید دست به کارهای عجیب و غریبی بزنید. همان‌طور که بعداً خواهیم گفت، این مسئله بر محتوای گفت‌وگوهایمان اثرات مهمی می‌گذارد.

همچنین، مواجهه با بحث‌های اخلاقی و سیاسی و مشارکت در آن‌ها هم آسان‌تر شده است. این یعنی احتمالاً این روزها بیشتر از هر زمان دیگری ممکن است با آدم‌هایی مواجه شویم که در این حوزه‌ها دست به خودنمایی می‌زنند، هرچند که این خودنماهای قدر پیش از این نیز همواره حاضر بوده‌اند. در حقیقت، شاید درست‌تر باشد، به جای اینکه بگوییم مواجهه با خودنمایی راحت‌تر شده است، بگوییم این پرهیز از خودنمایی است که از همیشه دشوارتر شده است.

نکته آخر اینکه، چون امروزه افراد به سخنان آدم‌ها درباره‌ی اخلاق راحت‌تر دسترسی دارند، پاییدن و تاختن به کسی که با او مخالف‌اند هم برایشان آسان‌تر شده است. کسانی که به فراخور شغلشان با بحث و تبادل نظر درباره‌ی عقاید و ایده‌های مخالف سروکار دارند عمیقاً به این موضوع واقف‌اند. روزنامه‌نگاران هر روز با پیام‌های پرکینه‌ای نواخته می‌شوند چون مطالبی می‌نویسند که مردم نمی‌خواهند درباره‌ی چهره‌های سیاسی محبوب (یا، برعکس، منفور) خود بشنوند. دانشگاهیانی که گرداننده‌ی بسیاری از تازه‌ترین گرایش‌های ایدئولوژیک در رشته‌ی خودشان هستند به اخراج یا بدتر از اخراج تهدید می‌شوند. حتی گاهی ناظران از همه‌جایی خبر نیز پایشان به ورطه‌ی هولناک جنگ‌های فرهنگی معاصر باز می‌شود و از غضب جماعت توجه‌طلب بی‌نصیب نمی‌مانند.

عده‌ای هستند که تا خودشان شخصاً هدف خودنمایی‌های پرخاشگرانه‌ی دیگران قرار نگیرند هیچ وقت - دست‌کم علناً - متوجه نمی‌شوند که یک جای کار در گفت‌وگوهای عمومی

اخلاقی می‌لنگد. این کتاب را با این امید نوشتیم که لازم نباشد سرتان حتماً به سنگ بخورد تا متوجه شوید که خودنمایی مشکلی اخلاقی است. این کتاب شما را از اتفاقات درون گفتمان مطلع می‌کند، دلیل غلط بودنشان را توضیح می‌دهد، و باید‌ها و نبایدهایی را که لازم است در برخورد با آن‌ها پیش بگیرید در اختیارتان می‌گذارد.

لایک، تگراس

بولینگ گرین، اوهایو

www.ketab.ir